

Ու, որպէսզի քմահաճ կամայականութիւններ չայայլեն ձեռնարկին նկարագիրը, հարկաւոր է որ, ինչպէս բնական, հագեւոր վերին իշխանութիւնը ճշգէտ որոշուի որպէսզի անոր վրայ թիւրքիոյ մէջ՝ Կ. Պոլսոյ պատրիարքարանի «Հայ կոստանկ» ով, գաղութահայութեան մէջ՝ երուսաղէմի «Սիոն» ով, ու Հայաստանի մէջ էջմիածնի «Արարատ» ով, որուն երեսմին կը սպասենք ակնդէտ:

Եզգային եկեղեցական համագումարէն ալ առաջ, ու հայն իսկական արդիւնաւորումի ընդունակ դարձնելու համար չոյն իսկ կը կարծենք թէ անհրաժեշտ է նախապատրաստական այսպիսի աշխատանք մը:

Արտաքոյ Հայաստանի, հայութիւնը տրամադիր է լսելու այս ոգւով իրեն ըլլալիք հրաւէր մը. իսկ թէ Հայաստանէ ներս որքան սիրալիր պիտի ըլլար յօժարութիւնը այդ մասին, Սիւսոնորհնէքի առթիւ Մայր Աթոռոյ հովանիին տակ հանդիսաւորուած ողեւորութիւնը ցոյց տուաւ արդէն:

Ահա թէ եկեղեցւոյ բարձրագոյն իշխանութիւնը ի՞նչ պարտ էր ընել ցարդ, և պարտի ընել այսուհետեւ ես, երբ ուշ չէ տակաւին, որպէսզի մեր հաւատքի կազմուածին մէջ իրապէս չհրկիզուի Բեքաւմիւսի Սաղը, ու մեր վաղուան սերունդները մոխրակոյտ մը չգտնեն հոն՝ ուր պատուական նախնիք հազար ու բիւր տաժանքի և տանջանքներու գնով կանգնած էին փառքի և պատուոյ ամէնէն անմահ յիշատակարանը:

ԳԱՀԻԼԷ

ԹՈՐԳՈՒ ՆՊԻՍԿՈՒՍ

Լեռան Բարձր ամենամեծ սէզղոսն է մարդոց գոյութեան: Մարդոց ներկայութեան անմայր յիշգրտման մէջ: Մեր բնական արդարացումը: Հրովարտուող մեր արժանապատւութեան հոգեւոր օժտուած ըլլալու: Գրաւակամը թէ պիտի կրնանք մեծ գովեց մեծ վեր բարձրացնել և ըլլալ աւելի բան մարդ, Խոստումը՝ այն զեւարդոյն կարելիութեան, այս յոյսին, անբռնելի վեր մէջ բարձրացումին:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՊԱՊԻՆԻ

ԿԵԼԵԿՈՅ Ս. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻՆ ՆԱՄԱԿԸ

ՍՈՒՆԻ ԵՐՈՂ ՏՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ձեռնարկելու առիթով՝ դիմած էին Կիլիկիոյ աթիպա Ս. Կաթողիկոսին, որպէս զի բարեմանի յիշադրելի իր զիջումներ ՍՈՒՆԻ ՏՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ մասին, ինչպէս նաեւ իր սպասարկութեանն ու փորձառութիւններ իր խնայարարականութեան մասին:

Վեն. Սոսակ Կաթողիկոսը բարեմանկաւ նետուելով հաճելով զոն պոյմ ալ մեր հետաքրքրութեան. համակ մը, որ իր մեծմիկ շունչով ու սոսով շանկեմ է, և մասնաւորաբար կը ներկայացնէ պատմական արժէք մը թէ՛ իր կենսագրութեան և թէ՛ ՍՈՒՆԻ խնայարարական անակիւնէ: Վասն իր ներդրումութեան՝ նոյնութեամբ կը ճշտարակենք համակը: Խ. Կ.

Հաւեց, 21 Յունիս 1927

Գերապատիւ

Տ. Բարդէմ Ս. Եպս. Կիլիկիոյ
յերուսաղէմ

Ասացած եմ Ձեր Դեկ. 30 ամսաթիւը Ն. Ամենապատուութեան մեղրակաթ կոչով վերկենցող Սիւսի Ա. Թիւին հետ: Ո՛րքան տարբերութիւն հնոյն ու նորին մէջ. զուգակշիռ ընել չէ՛ միտքս: Առաջին թիւը յաջորդներուն յաջորդութեան և օգտակարութեան երաշխիքը:

Անվհատ պահանջող մի էք. որո՞նք են եղեր հանգուցեալ ՍՈՒՆԻ խմբագիրները: Ի՞նչ փոյթն էր Խարբերդի եղեգի գիւղէն եկող պատանիի մը, որուն անպարագրելի աշխարհն եղած էր իր գիւղին լեռնափակ հորիզոնը: Մարէս չէի անցներ օր մը՝ իրականութիւնը լոյսի տակ գնել, և ո՛չ կերակրալէի 60 տարի ետքը հաշուեպահանջի մը հանդիպել, որպէս զի օրը օրին տեսածներս և լսածներս յուշատետրի մը աւանդէի:

1867ի Մէծի պահոց Լուսաւորչի տօնին երուսաղէմ հասաւ, ճամբորդութեան յոգնանքի և կեղտի բռնէ ձերբադատուելու համար Պատրիարքարանի կից ուխտաւորաց լուսցքի և լոգանքի յատկացեալ գումարու միոյն մէջ լողցուցին զիս: Մի քանի օր վերջը հօրս հետ Պատրիարքարան կանչուեցանք: Երջանկայիշատակ եւայի պատրիարքը կը նստէր ձմեռուան օտան, այժմ խորհրդարան:

Դոնեն ներս չմտած, հայրս իր խաւովը հանեց և ինձ ալ հրամայեց իր օ-